

[Carl P. Jensen.]

modet den tidligere socialminister om at undersøge mulighederne for at opnå en bedre placering i bedømmelsen af vor sociale status. Jeg minder her om, at der siden 1947 i henhold til Arbejdsbureauets statutter har været mulighed for gennem en særlig procedure at få anerkendt vor sociale status på de områder, hvor vi i realiteten opfylder de minimumskrav, som konventionerne betinger, omend det gennem årene er gennemført på frivillighedens grundlag helt i overensstemmelse med dansk tradition.

Jeg henstiller derfor på ny, at det af regeringen nedsatte ILO-udvalg tager spørgsmålet op til overvejelse og videre forhandlaltning. I øvrigt skal jeg anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

N. Chr. Christensen: Det, vi i dag skal tage stilling til, er ratifikationen af afsnit VI i konventionen om minimumsnormer for social tryghed, som blev vedtaget i Genève i 1952. Årsagen hertil er jo den ganske enkle, at vi i sidste folketingssamling foretog forskellige revisioner, bl. a. af ulykkesforsikringsloven og enkeloven, og da mit parti har tiltrådt disse lovforslag, kan vi naturligvis også tiltræde forslaget om ratifikation af afsnit VI, som omhandler de pågældende sociale områder.

De afsnit, der i øvrigt opremses i den højtærede socialministers fremsættelsestale, afsnit, som Danmark tidligere har tiltrådt, drejer sig om en række mindstekrav med hensyn til sociale ydelser. Ligesom den ærede socialdemokratiske ordfører har jeg det indtryk, at Danmark på den sociale lovgivnings område ikke alene opfylder mindstekravene, men at vi endda har en meget pæn placering. Og når den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, rejste spørgsmålet om større oversigt over hele dette arbejde ud fra det synspunkt, at Danmark er det land af de skandinaviske lande, der har tiltrådt de færreste konventioner, kan jeg i og for sig godt dele dette synspunkt, for det ville utvivlsomt være til nytte for folketingets medlemmer, om man havde mulighed for i højere grad at følge med i, hvorledes Danmark er placeret i dette arbejde. Men jeg er også enig i betragtningen om, at det kan ikke være afgørende for, hvordan vor so-

cialle stilling er. Den er utvivlsomt langt bedre, end tallene giver udtryk for. Der har altid i det høje ting været lydhørhed for at få rimelige sociale love gennemført, og det er ikke mit indtryk, at Danmark på dette område er et tilbagestående land.

Når den højtærede socialminister slutter sin fremsættelse med at sige, at vi vil være opmærksomme på en yderligere social udbygning på andre områder, kan der måske være grund til i al stilfærdighed at sige, at vi skal jo også passe på, at vi ikke spænder buen så højt, at en forstandig og retfærdig sociallovgivning, som alle demokratiske partier er gået ind for, undergraves ved overbygning. Social tryghed er en god ting i et velordnet samfund, men på den anden side må dette begreb ikke forflygtiges. Det er vel ikke alle de tanker, teoretikerne på Arbejdskonferencen i Genève har haft gennem årene, der er så gode, som de selv tror.

Uden at rejse en social principdiskussion har jeg alligevel lyst til at gøre denne enkelte bemærkning i anledning af det forslag, der i dag er til behandling, og dernæst skal jeg på mit partis vegne anbefale den foreslåede vedtagelse af afsnit VI.

Hanne Budtz: Efter at folketinget sidste år vedtog en ny ulykkesforsikringslov, er det klart, at vi kan ratificere det afsnit VI i konventionen, som der nu er tale om, og det giver mit parti sin fulde tilslutning.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til forslaget til folketingsbeslutning. Jeg mener, at det er i Danmarks interesse og også af interesse ud over landegrænserne, at vi tiltræder så mange af ILOs vedtagelser, som det er muligt efter vor lovgivning. Derfor er jeg også tilhænger af, at vi nu forpligter os ifølge afsnit VI i konventionen om minimumsnormer for social tryghed.

I anledning af det, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen sagde, vil jeg imidlertid gerne gøre et par bemærkninger. For det første mener jeg, at det er naturligt, at man, når man reviderer lovgivningen på de forskellige områder, som er behandlet i konventionen, da drager sammenligning med de bestemmelser, som er indgået i konventionen, men jeg mener ikke, at man skal gøre det kritikløst. Man må se, om det er bestem-